

бѫдѧтъ природнытъ добродѣти на го-
льмцытъ, ако тъ си прѣмѣтахж прѣзъ
умътъ, че сѫ отцы на народа; напротивъ
жестокостыя и надменностыя не само че-
не сѫ приличны на степеньтъ, на който
ся намиратъ, но прикачатъ имъ още сра-
мотность и похулность. А когато голѣм-
цытъ забравятъ че сѫ отцы на подчи-
неннытъ си, тогазъ тъ ставатъ вече и не-
достойни да бѫдѧтъ господари тѣмъ.

Августъ Кесарь, тойзи мѫжъ който прѣ-
ди да ся воцари бѣше жестокъ и мѫчи-
теленъ, като възлѣзе на прѣстолътъ по-
каза голѣмж кротость и человѣколюбіе. Е-
динъ день му извѣствватъ че Л. Цинна,
(споредъ други Корнелій) мѫжъ малоу-
менъ и долуплѣзивъ, прѣдпріелъ да у-
строи съзаклятие противу него, и понеже
тойзи който бѣше му извѣстилъ тѣзи ра-
ботж былъ и той единъ отъ съзаклетни-
цытъ, можилъ да му расправи обстоятел-
ственно, гдѣ, кога и какъ щѣла да из-
бухне работата. Августъ като ся рѣша-
ва да го накаже, призовашъ за наутрѣ